

Пшегалінська Юлія Вікторівна,
студентка 1 курсу факультету № 2 НАВС;
Науковий керівник: Мозоль Н. І.,
завідувач кафедри гуманітарних та
загальноправових дисциплін НАВС,
кандидат юридичних наук, доцент

ДЕКЛАРОВАНІ ПРАВА ЖІНКИ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

Права жінок на сучасному етапі розвитку українського суспільства і держави є вельми актуальним завданням. Правове становище жінки привертає увагу багатьох юристів, економістів, соціологів, психологів та інших дослідників. Пояснюється це тим, що зазначена проблема нерозривно пов'язана з питанням побудови сім'ї і суспільства. Тому ступінь визнання за жінкою особистісних прав є показником рівня розвитку загальнолюдської культури, рівня культури конкретного суспільства і держави.

Проблема дотримання прав людини, а особливо жінки, сьогодні набула політичного і навіть геополітичного значення. Ігнорування, зневага чи презирство прав жінки є єдиними причинами суспільних негараздів.[1]

Сучасне розуміння державної політики в цій сфері повинно включати забезпечення права жінки брати участь у виборах та референдумах та обиратися до всіх виборних органів; формулювати і здійснювати державну політику та займати державні пости всіх рівнів, брати участь у діяльності неурядових організацій та асоціацій, що займаються проблемами суспільно-політичного життя країни.

У сучасних документах питання прав жінки розглядаються як природні, невід'ємні і священні права жінки.[2]

Деклараційні права жінки і громадянки, які декларуються в Декларації про права жінки і громадянки, в ст.1 визначають, що жінка народжується вільною та живе рівною в правах з чоловіком. Громадські відмінності можуть бути засновані лише на загальній користі. Ця декларація завжди буде перед очима всіх членів суспільства, нагадуючи їм невпинно про права жінок

та обов'язки, щоб відповідальні дії жінок і чоловіків всякий раз можна було порівняти з нею і вона шанувалася б усіма політичними установами; і щоб домагання громадян, що спочивають відтепер на простих і незаперечних принципах, завжди служили би опорою конституції, добрим звичаям і загального щастя. [3]

Важливе місце в міжнародно-правовому масиві стандартів прав жінок, належить також таким документам як:

- Комісія із становища жінок 1946р.
- Економічна та Соціальна Рада ООН 1946р.
- Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок 1979 р.

Прагнучи поліпшення демографічної ситуації, забезпечення реалізації сім'єю своїх функцій, а також створення правових, суспільно-політичних та соціально-економічних умов для поліпшення становища сім'ї та жінок, підвищення їх ролі у суспільстві, найповнішого розкриття їх інтелектуальних, духовних і творчих можливостей, Декларація про загальні засади державної політики України стосовно сім'ї та жінок узяла на себе завдання і сформулювала основні положення:

- Держава гарантує та забезпечує рівні права і можливості жінкам і чоловікам відповідно до основних прав та свобод людини.

- Держава захищає права сім'ї як основної ланки суспільства.

- Держава захищає материнство та дитинство і визнає пріоритетність інтересів матері та дитини в суспільстві.

- Держава забезпечує ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок.

- Держава гарантує і забезпечує повну і рівноправну участь жінок у політичному, економічному, соціальному і культурному житті суспільства.

- Держава забезпечує жінці можливість поєднувати професійні та сімейні обов'язки.

- Держава забезпечує і розвиває соціальні гарантії, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пілг вагітним жінкам і матерям. [4]

На нашу думку, роль жінки в соціумі, її соціальна роль значною мірою залежить від обсягу прав і свобод які визначають її соціальні можливості, характер життєдіяльності, систему зв'язків жінки у суспільстві.

Визнання міжнародних стандартів прав жінки в науковій літературі розглядається як історичне надбання суспільного розвитку, а також як процес накопичення позитивного розвитку прав людини що потребує глибокого вивчення, усвідомлення, пропагування, і практичного використання.

На міжнародному рівні жінка має можливість без будь-якої дискримінації представляти свою країну та брати участь у роботі міжнародних організацій.